

ת"פ 35562/08-14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד מ ח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 35562-08-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ב' ח

בפני כבוד השופטת דינה אמיר
בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
המואשימה
נגד
מ ח
הנאשם

זהר דין

רקע ועובדות כתוב האישום

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג- 1977 (להלן: "החוק").

כמפורט בהכרעת הדיון, במהלך ישיבת הוכחות בת.פ. 10-03-35793 (להלן: "התיק הנוסף") בו הוגש הנאשם, קילל ואימן הנאשם על ב"כ המדינה אשר שימש כתובע משטרתי במהלך הדיון (להלן: "המתلون"). תחילתה פנה הנאשם אל המתلون לפני הדיון ואמר לו מספר פעמים כי הוא "**מאחל לו סרטן**". בהמשך, במהלך הדיון בעת שיצא בית המשפט להפסקה, אים הנאשם על המתلون באומרו: "**אם אנשים פוגעים בי הם נפגעים. עוד מילה אחת אבל עלייך. אני עוד אחפש אותך.**".

טייעוני הצדדים

1. ב"כ המואשימה עמד על חומרת המעשים מאימים הנאשם במהלך דיון בבית המשפט במטרה לשבש את ניהול ההליך וביקש לראות את מעשיו ככאלה המאיימים על כל רשות אכיפת החוק ולא כאום כלפי אזרח מן השורה. עוד ציין כי ההליך המשפטי במהלך ביצוע העבירה (התיק הנוסף) היה כזה בו ייחסו לו עבירות איומים לצד עבירות אלימות נוספות.

בנסיבות אלה טען ב"כ המואשימה למתחם ענישה הנע בין עונש מסר לתקופה הניתנת לריצוי בעבודות שירות לבן 15 חודשים מסר בפועל.

אשר לענישה הקונקרטית, הפנה לכך שהנאשם לא הביע חרטה ממשית שכן לאלקח אחריות על מעשיו, בחר לנשל הлик הוכחות ואף הציג במסגרת גרסה כבושה אשר לא התקבלה על ידי בית המשפט.

בנוספ' ציין שמהתנגדה המאשימה לשילוחו של המשיב לקבלת חוות דעת הממונה על עובדות השירות אמר הנואשם לבא כוח המאשימה "אם זה ככה אתאבד וזה יהיה על המצחון שלו", על מנת לשבש עבודתו של בא כוח המאשימה והוסיף כי עובדות שירות אין מرتיעות את הנואשם אשר חזיר ומאיים ואף הפנה לעברו הפלילי כאשר בגין הרשותו האחידונה משנת 2014 ריצה הנואשם עונש מאסר של 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. נוכח כל המפורט, ביקש לגוזר על הנואשם עונש מאסר בפועל לתקופה בת 8 חודשים.

2. ב"כ הנואשם טען ביחס לנסיבות ביצוע העבירה כי אין מדובר במעשים מתוכננים אלא במעשה חד פגמי שבוצע על רקע מצוקה בה היה שרוי הנואשם במהלך ניהול הליך משפטי רגיש נגדו ומשכך הפסיקה אשר הוגשה על ידי בא כוח המאשימה במסגרת הטייעון לעונש איננה רלבנטית. לטענותו, מתחם הענישה במקרה דנן נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשים מאסר הניטנים לריצוי בעבודות שירות.

אשר לנואשם עצמו טען הסניגור כי הוא בן 54, איש משפחה ואדם נורמלי חרף העובדה שלחובתו הרשות קודמות ואף הצביע על כך שהגמ שהורשע בעבר בביצוע עבירות אiomים, המذובר בהרשעה משנת 1998, כאשר ההרשעה בעבירות אiomים משנת 2014 עניינה כתוב האישום בתיק הנוספ', אז השמיע את האiomים מושא תיק זה.

עוד טען למכבו הרפואי הנפשי כمفорт בפרוטוקול הטיעונים לעונש ובהקשר זה הוגש מסמכים רפואיים (במ/2, במ/3). ב"כ הנואשם הוסיף כי חרdotו של הנואשם גברו נוכח ניהול הליך זה וכי לאור מכבו הנפשי לא יכול לעמוד בריצוי עונש מאסר, ובהקשר זה הפנה לע"פ 3854/95 **כפיר נ' מדינת ישראל** בו נקבע כי מקום בו הוכח כי נואשם לא יכול לעמוד נפשית בריצוי עונש מאסר יש להימנע מלעשות כן, למרות שדובר בענישה ראייה באותו המקרה.

אשר ללקיחת האחריות, טען כי הנואשם הצר על כך שפגע במתלוון וכי לא התקoon לפגוע בו, ואף אמר זאת מספר פעמים במהלך ניהול התיק, גם שמספר במילוט האiom שיויחסו לו בכתב האישום.

כן טען לחפות זמן משמעותי מאז ביצוע העבירה אשר מצדיק לשיטתו הימנעות משליחת לעונש מאסר.

לאור המקובל לעיל ולאור סיכון השיקום של המשיב עתר להטיל על הנואשם עונש המצוין בתחום המתחם ואף לחרוג מהתחם לקו לא כאשר בהקשר זה הפנה לשיקולי צדק שרשאי בית המשפט לשקל לצורך חריגה ממתחם הענישה על פי ע"פ 4456/14 **קלנו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.12.2015), בפרק הדן בע"פ 5669/14 לפוליאנסקי נ' מדינת ישראל. (להלן: "**ענין לפוליאנסקי**"). בנסיבות העניין, ביקש לגוזר על הנואשם עונש מאסר מותנה בלבד.

דברי הנואשם

הנאשם הביע בפניו חרטה על מעשיו, הוא בכה ותייר תקופה קשה שעבר וביקש את התחשבות בית המשפט במצבו הבהירתי והמשפטתי, זאת לאור העובדה שהוא אב לשישה ילדים וסב ל- 15 נכדים.

דין והכרעה

קבעת מתחם העונש ההולם

3. כדי, קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקנון החלטה. במסגרת קביעת זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגנת ובנסיבות ביצוע העבירה.

בעניין לפוליאנסקי קבע כב' השופט פוגלמן : "**תיקון 113** לחוק מדיריך את בית המשפט **לקבוע בגזר דין** מתחם **עונש הולם למשטי** הנאשם. מתחם העונש ההולם הוא טווח של עונשים אשר כל עונש שבתוכו ימודע בעיקנון המנחה וייחשב הולם. אין מדובר בטוויח ענישה הנΚבעים ביחס לעבירה פלונית; המתחמים משתנים ממעשה עבירה אחד לשני, בהתאם לחומרתו, ומנאשים אחד לשני, בהתאם לאשמו. כפי שמדובר גזל אייל, "שני נאשמים ביצעו יחד שוד מזוין עשויים להידן לפי מתחמי ענישה שונים אם חלקו של האחד בייזום המעשה וביצועו היה גדול מחלוקתו של השני" (אורן גזל אייל "חריגת מתחם העונש ההולם" (צפוי להתפרסם בספר דורית בנים 5-6 (קרן אוזלאי, איתן בר-סימן-טוב, אהרן ברק וחר ליפשיץ עורכים, 2015) (להלן: גזל אייל))."

4. במקרה הנדון, במעשהו פגע הנאשם בערכיהם המגנים על בטחונו, שלומו ושלמות נפשו של אדם. מעצם העובדה שהעבירה בוצעה כלפי ב"כ המדינה במסגרת תפקידו כתובע משטרתי במהלך ניהול הליך פלילי, הרי שלערבים המגנים הנ"ל מצטרף האינטראס המגן ושומר על מערכת אכיפת החוק ועל מתן אפשרות לבעלי תפקידים לבצע מלאכתם ללא הפרעה ופחד.

לא ניתן להפריז בחשיבות ההגנה על עובדי ציבור ובכלל זאת טובעים, העושים מלאכתם נאמנה, על מנת להבטיח שיבצעו תפקידם ללא מORA. כן לא ניתן להפריז בחשיבות הרرتעה במרקירים מסווג זה. ראו לדוגמה בהקשר זה : עפ"ג (י-מ) 25220-06-13 **פארט עווייסאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.9.2013) (ת.פ. 44902-12-11) שם אמר לו כי "ישלם עלך" תוך שהוא מערער על טובע משטרתי, בבית המשפט, בשעה שה טובע מילא תפקידו, בכר שאמר לו כי "ישלם עלך" תוך שהוא מניף אצבעו. שם הפנה בית המשפט לצורך בהגנה על עובדי ציבור הממלאים תפקידם וכן לצורך בהרתעה.

מה汇报ת לעיל, בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לעובדה שהעבירה בוצעה כנגד טובע משטרתי במהלך תפקידו, ובתווך בעולם בית המשפט אגב קיומו של דין בעניינו של הנאשם בתקיך אחר שענינו דומה. מנגד יש לשקו את העובדה כי אין מדובר במעשיים מתוכננים ויזומיים, אלא בתנהגות אימפליסיבית וספוטנית מצד הנאשם במהלך דין משפטו טוען שהתנהל בעניינו, ותחושת תסקול שחש במהלך החומרה של התוכן המאיים, הרי האמירות בדרגת חומרה בינונית, זאת ממשדבר באמירות אשר נאמרו מבלי שנלוותה אליה התנהגות אלימה מצד הנאשם.

מדיניות הענישה בעבירה שביצעו הנאים בנסיבות בהן בוצעה כוללת במקרים המתואימים עונשי מאסר, חלקם לריצוי בעבודות שירות.

.5. הצדדים הציגו פסיקה התומכת בטיעוניהם. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקין דין הבאים:

רע"פ 07/2001 **פרץ נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (27.03.2007) בו התקבלה בקשה רשות ערעור של המערערת אשר הורשעה בעבירות איומים, שיבוש מהלכי משפט והטרדה, בכך שהתקשרה לנציגי התביעה במשפטם של גיסה ואיימה להרeros את חייהם, לפגוע בהם ולחטוף את ילדיהם. בית משפט השלום גזר על המערערת עונש של שנת מאסר על תנאי, ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הוחמר לשנת מאסר בפועל לצד שנת מאסר על תנאי. בקשה רשות ערעור התקבלה ובית המשפט העליון הפחית את העונש לשישה חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות. יעיר כי תיק זה חמור בנסיבותיו מהתיק שבפני, לאור התכונן המוקדם שבמעשיהם, חומרת דברי האים והעובדה שייחסו לה עבירות נוספות.

ת"פ 10-03-9671 **מדינת ישראל נ' בן יעקב** [פורסם ב公报] (29.6.2010) בו נדון נאשם אשר הורשע בביצוע שתי עבירות איומים כלפי גורמים בהנהגת בתי המשפט בשתי הזרמיות שונות ובנסיבות שליחת פקס, ונדון לשנת מאסר. צוין כי אף תיק זה חמור בנסיבותיו מהתיק שבפני, הן לאור התכונן שבמעשיהם, חומרת התוכן המאיים והעובדה שייחסו לו שתי עבירות משביצעו את המעשים בשתי הזרמיות שונות בהפרש של כשבועיים זו מזו.

ב"כ הנאים הפנה לשורת פסקי דין בהם הוטלו עונשי מאסר על תנאי אולם הם שונים בנסיבותיהם מהתיק שבפני מבחינת מיהوت המתלוון ונסיבות ביצוע העבירה, וברובם הגיעו הצדדים טיעון הכלול הסכמה לענישה הצופה פניה עתיד.

כך הפנה לת"פ 12-03-21208-2 **מדינת ישראל נ' סמן - טוב** [פורסם ב公报] (19.9.2012) בו הושטו על הנאים, במסגרת הסדר טיעון 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים בגין תקיפת עובד חרום, איומים והפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו, שכברקע מצבו הנפשי של הנאים, מות אמו והמלצת שירות המבחן שלא לגוזר על הנאים מאסר בפועל או עבודות שירות מהטעמים המפורטים שם, כאשר ציין כי בנסיבות רגילות היה מקום להטיל על הנאים עונש מאסר מוחשי, ממשי ומרתייע.

עוד הפנה לת"פ 13-05-33876 **מדינת ישראל נגד כהן** [פורסם ב公报] (9.10.2013) בו הושטו על הנאים במסגרת הסדר טיעון 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים לבל עبور עבירת האיוםים ו-30 יום מאסר על תנאי לבל עبور עבירת הפרעה לעובד ציבור.

עוד הפנה לת"פ 08/08-2246 **מדינת ישראל נגד יאן** [פורסם ב公报] (253.2009) בו נגזרו על הנאים 6 חודשי מאסר על תנאי בגין איומים כלפי עו"ס ללא הסדר טיעון, שכברקע מצבו הנפשי ומיקומו העבירה שלא ברף העליון שכן האים לא יוחס כלפי האדם שהדברים כוונו אליו ולא היה קונקרטי.

cn הפנה הסגנור לת"פ 4165-08-07 מדינת ישראל נ' מזרחי (10.5.2012).

6. אני מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

על"ג (ו-מ) 25220-06-13 **פארס עווייסאת נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10.9.2013) (ת.פ. 44902-12-11) שמדובר הנאים בין היתר לעונש של 6 חודשים מאסר בעבודות שירות בגין עבירות האiomים על טובע משטרתי שנכח באולם בית המשפט בעת דין בעניינו, כאשר אמר לו "תتبישי לך, אתה עובד בתביעות, עוד תיקל במשוגע כמווני ותשלם עלך", תוך שהוא מניף את אצבעו. הנאשם התנצל מיד לאחר אמרית הדברים, לך אחריות על מעשיו והביע חרטה. בית משפט השלום קבע שמתחם הענישה בתק זה הוא בין חודשיים מאסר בעבודות שירות בגין שנת מאסר גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ועוד תקופה של שנתיים. בין שיקולי בית המשפט ל科尔א הייתה לחייבת האחריות של הנאשם והליך השיקום שעבר ולחומרה שקל את עברו הפלילי הכלול 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים ואת מקום העבירה, קרי אולם בית המשפט.

בית המשפט המחויז דחה את ערעורו של הנאשם על גזר הדין.

על"ג (מרכז) 4051-10-14 **מדינת ישראל נגד כפיר ששון** [פורסם ב公报] (9.11.2014) (ת.פ. 52803-05-14) אשרעניינו בגין אשר הורשע בבייעו אiomים כלפי טובע משטרתי שהופיע בדיון בבקשתו למחוץ לאולם בית המשפט אחד הנווכחים אמר לו "אתה שוטר טוב", וה הנאשם הוסיף "אבל לא עוד הרבה זמן". הנאשם במקרה זה היה במיחסו לו בהזדמנות הראשונה ולאחר מכן על מעשיו. בית המשפט שלום קבע מתחם הענישה בגין מאסר על תנאי לבין 7 חודשים מאסר בפועל וכן על בגין 4 חודשים מאסר בפועל אשר 10 ימים מתוכם יירוצו במצטבר לעונש מאסר בו נשא באותה העת הנאשם. ערעור המאשימה על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחויז הפנה גם לעברו הפלילי המכוביד של הנאשם וקבע כי הנאשם ריצה חודשיים מתוך תקופת המאסר שנגזרה עליו במצטבר לעונש המאסר בו נשא במקרה העת.

חשוב לציין בהקשר זה את אשר נקבע בעפ"ג 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל:

"כידוע, מדיניות הענישה הנווגת היא רק אחד מהמדוים לקביעת מתחם הענישה, ולא בהכרח החשוב שביהם... עצם העובדה שלעולם ימצא כל צד את פסקי הדין התומכים בעמדתו, מצביעה על כך שאין מדובר במידד מדויק, גם שהוא המدد המספרី היחיד מבין המדוים והשיקולים הרלוונטיים בתיקן 113 לעניין קביעת המתחם. גם ניתן להציג את הסכומים, מספר העבירות וכיוצא בזה, בכל תקדים שצוטט, במספר חודשי או שנות מאסר שנקבעו לצידם, אין יכול להניב נוסחה מדויקת שתהallow אחד אחד הנתונים הרלוונטיים לתיק זה או אחר. מכך שוב את מושכל היסוד, מעשה העבירה לעולם נבחן בנסיבותיו. ואלה, מطبع הדברים, שונות מקרה למקרה".

לאחר שבדקתי את כלל השיקולים כמפורט לעיל סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הורשע הנאשם נע בין עונש מאסר קצר, שיכל וירוצה בעבודות שירות, לבין מאסר בפועל בן 10 חודשים.

גזרת העונש של הנאשם

7. איני מוצאת כי קיימים שיקולים לסתיה ממתחם הענישה. נתתי דעתך לטיעוני ב"כ הנאשם באשר לסתיה ממתחם לאור שיקולי צדק, כפי שנקבע בעניין לפוליאנסקי, אך אין זה המקרה המתאים. יש לזכור כי בעניין לפוליאנסקי, קבע כב' השופט פוגלמן כי מדובר בשיקול היפה למקרים חריגים כאשר המדבר "בפתח צר" לחrigga ממתחם הענישה. (ראו פסקה 218-220 לפסק הדין בעניין לפוליאנסקי).

המסמכים הרפואיים במ/2 ובמ/3 אשר הונחו בפני אינם מלמדים לדעתך על מצב רפואי או על נזק פוטנציאלי בדמות קיצור תוחלת חייו של הנאשם מהענישה הצפואה לו בתחום מתחם הענישה אשר מצדיקה סטייה ממתחם משיקולי צדק. כן לא מצאת כי יש במקרה דין שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להביא לסתיה ממתחם שנקבע.

8. בעת גזרת עונשו של הנאשם בתחום מתחם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה כמפורט להלן:

ראשית, הנאשם בחור לניהול הכוחות ומסר גרסה שלא נתתי בה אמון. עובדת ניהול הiliar אינה נזקפת כמובן לחובתו של הנאשם, אך אין הוא יכול להגנות מההקללה הניננתה למי שהודה, הביע חרטה ואף חסר בכך זמן שיפוטי יקר. עם זאת, מצאת ליtin משקל מה לחרטה מצד הנאשם לאחר הטיעונים לעונש בעניינו וכן לעובדה שכבר בתום הדיון, בו השמייע את האיים, ניסה להתנצל בפני המתלוון, תוך מתן משקל גם לכך שה הנאשם מכחיש את ביצוע האיים בגין הורשע גם עתה אך אישר כי אמר למTELON שמי שפגע בו יפגע מלמעלה ועל כך התנצלו.

שנייה, כמפורט לעיל, לחומרה יש לשקל את העובדה של הנאשם עבר פלילי הכלול 4 הרשעות קודמות. שתי הרשעות בעבירות איומים, האחרונה משנת 2014 בגין איומים בביצועו והואשם במסגרת התקיק הפלילי הנוסף, כאשר את העבירה בתיק שבפני ביצע הנאשם בעת שהיא תלוי ועומד לחובתו כתוב האישום. מנגד יש לשקל כי הרשותו הנוספת של הנאשם בעבירת איומים היא משנת 1998 כאשר לחובתו אף הרשעה בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש משנת 2000 בגין הוטל עליו עונש של מאסר מותנה וכן התחייבות. נתתי דעתך לטיעוני נציג המאשימה לפיהם הנאשם הוכיח כי עונש של עבודות שירות אינו מرتיעו והפנה לכך שבפני הרשותו משנת 2014 נוצר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. איני מקבלת טענה זו משעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות נוצר על הנאשם כאמור בשנת 2014 לאחר ביצועה של העבירה בתיק דן. אציין כי במסגרת זו נתתי דעתך אף לטענת נציג המאשימה בדבר הדברים שהשייעו הנאשם כלפי ב"כ המאשימה ביום הכרעת הדין כאשר הובהר שעמדת המאשימה היא שיש לגוזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל, אך לא מצאת ליtin לדברים הנטענים משקל נוכח העובדה שה הנאשם אינו עומד דין בגין כך בהיליך שלפני.

שלישית, נתתי דעתך לכך שמאז ביצוע העבירה החלפו שלוש וחצי שנים.

רביעית, לפחות, אני לוקחת בחשבון את מצבו הבריאותי נפשי של הנאשם כפי שפורט בפני בטיעונים ובמסמכים לצורפו (במ/2 ו- במ/3) כאשר אף נתתי דעתך לכך שאינו המדבר באישורים מהעת האחרונה. כפי שקבעתי לעיל, אין במצבו

הרפואי הנטען או באישורים הרפואיים אשר הוגשו כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. יחד עם זאת, יש בהם כדי להשפיע במידה מה על מיקומו של המשיב בתוך המתחם. עם זאת לא הובאה כל ראייה לחוסר יכולת נפשית מצד הנאשם לעמוד בראיציו עונש מאסר.

חמשית, נתתי דעתנו לגלו של המשיב - בן 54 שנים, מעולם לא ריצה עונש מאסר בגין סורג ובריח וכן להיות בעל משפחה, אב וסב והשפעת עונש מאסר עליו ועל בני משפחתו בנסיבות אלה.

כן נתתי דעתני לשיקולי ההרתעה הכלכלית בנסיבות העניין .

9. סוף דבר, נוכח השיקולים שפורטו לעיל אני סבורה כי העונש הקונקרטי במקרה דין הוא 6 חודשים מאסר בפועל, אשר יכול וירצוז בעבודות שירות, זאת בעיקר נוכח מצבו הרפואי נפשי של הנאשם, גלו ועbero הפלילי הישן יחסית, למעט העבירה משנת 2014 אליה התייחסתי כמפורט לעיל. אציין כי גם המאשימה סקרה שאין קבוע בעניינו של הנאשם את העונש המרבי על פי המתחם לו טענה וביקשה להעמידו על 8 חודשים מאסר כאשר טענה ל- 15 חודשים מאסר כרף עליון של מתחם הענישה.

עם הרשותו נשלח הנאשם למונזה על עבודות השירות אשר בדרך כסירוטו לריצו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, והוא נמצא מתאים.

10. משכך, מצאתי להשิต על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה בת 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת המונזה על עבודות השירות במרכז רפואי מעיני הישועה, רח' פוברסקי 17 בני ברק, כמפורט בחוות דעת המונזה על עבודות השירות. גזר הדין יושלם עם קבלת המועד לתחילת ריצו עונש עבודות השירות מאת המונזה על עבודות השירות, שהודיעו לא התקבלה חרף החלטתי מיום 9.5.16.

2. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של שלוש שנים וה坦אי הוא שהנתן לא עבר את העבירה בה הורשע.

3. ניתן צו כללי לモציגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

-ניתן היום, ט"ז איר תשע"ו, 24 Mai 2016, בהעדך הצדדים.

